

สำนักงานสัตวแพทยสภา : ตึกพิฑูเขียวชาน กรมปศุสัตว์
เลขที่ ๖๙/๑ ถนนพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐ www.vetcouncil.or.th
โทรศัพท์ : ๐๒-๒๕๐๐๓๙๕-๘

สัตวแพทยสภาอินวีส ฉบับนี้ ขอนำเสนอ
กรณีตัวอย่างที่มีการร้องเรียนเข้ามาที่
สัตวแพทยสภา ซึ่งกระผม เห็นว่ามีประโยชน์
และเป็นการกระตุ้นเตือน สำหรับผู้ประกอบการ
วิชาชีพได้ตระหนักถึงการทำงาน และเชื่อว่า
จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้อ่านไม่มากนัก

กรณีตัวอย่างที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้เป็นข้อมูลสรุปส่วนหนึ่งของเรื่องร้องเรียน
เพื่อให้เป็นประสบการณ์ต่อส่วนรวม ไม่มีเจตนาใดๆ เชิงลบที่นำมากล่าวถึง

กรณีตัวอย่างที่ ๑ เจ้าของนำสุนัขเพศผู้
พันธุ์เซาเซา อายุ ๓ ๑/๒ ปี ไปทำหมันและ
ตัดเชี้ยวตามที่ได้รับคำแนะนำเนื่องจาก
สุนัขดุและกัดคนงาน คุณหมอให้ยาสลบ
โดยให้ยานำสลบ Acepromazine ๒ ml
เข้ากล้ามเนื้อและยาสลบ Nembutal ๕ ml
เข้าเส้นเลือด โดยไม่มีการชั่งน้ำหนักสุนัข
ขณะให้ยาสุนัขตื่นซึมหลุดจึงให้ Nembutal
ซ้ำรวม ๓ ครั้ง หลังจากสัตว์สลบได้ผ่าตัด
ทำหมันและตัดเชี้ยว หลังจากตัดเชี้ยวไป
แล้ว ๑ ชั่วโมง พบว่าสุนัขมีลิ้นยื่นกว่าปกติ
และไม่หายใจแล้ว เจ้าของสุนัขจึงร้องเรียน
ว่าประมาทเกินไป และไม่มีการยาระงับ
แพทย์ทำให้สูญเสียสิ่งของอันเป็นที่รัก

คณะกรรมการสัตวแพทยสภาวินิจฉัย
ว่าผู้ร้องเรียนมีพฤติกรรมประมาทเกินไป
ในขั้นตอนการวางยาสลบโดยไม่ชั่งน้ำหนัก
สุนัข และขาดความระมัดระวังทางวิชาการ
ผู้ถูกร้องเรียนยอมรับว่าประมาทในขั้นตอน

ปฏิบัติ ส่วนการใช้ยานำสลบเพื่อเตรียมตัว
ผ่าตัดนั้น ผู้ถูกร้องเรียนให้ยา Acepro-
mazine จำนวน ๒ ml เข้ากล้ามเนื้อ เนื่อง
จากการใช้ยาชนิดนี้มี ๒ ประเภทคือ ใช้
เป็นยากล่อมประสาท (Sedative) และยา

นำสลบ (Premedicated) จากข้อมูลทาง
วิชาการขนาดของการให้ยานี้ ๐.๐๒๕-๐.๒
mg/kg ฉีดเข้ากล้ามเนื้อหรือเข้าเส้นเลือด
ใช้ได้สูงสุดไม่เกิน ๓-๔ mg/ตัว หรือ
ประมาณ ๐.๑ ml เมื่อเทียบกับขนาดของ

ยาที่ผู้ถูกร้องเรียนใช้ (๒ ml) เป็นปริมาณที่สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดมาก จึงมีความเป็นไปได้ที่มีการให้ยาในปริมาณเกินกว่าที่กำหนด และการให้ยา Nembutal หลายครั้งโดยไม่ทราบปริมาณที่แน่นอนเป็นสาเหตุทำให้สุนัขตายเป็นการประพาศติผิดข้อบังคับสัตวแพทยสภาว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ.๒๕๕๖ หมวด ๒ ข้อที่ ๘ ที่ระบุว่าผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ต้องรับผิดชอบและระมัดระวังในการใช้ความรู้ความสามารถลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เนื่องจากผู้ถูกร้องเรียนสำนึกถึงความผิด ให้การรับสารภาพเป็นเหตุอันควรบรรเทาโทษให้ลงโทษว่ากล่าวตักเตือน

กรณีตัวอย่างที่ ๒ สัตวแพทยสภาได้รับเรื่องร้องเรียนว่าสถานพยาบาลสัตว์แห่งหนึ่งให้ผู้ไม่มีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ดำเนินการรักษาสัตว์ในโรงพยาบาลสัตว์ โดยไม่มีผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ปฏิบัติงาน สัตวแพทยสภาได้ขอความร่วมมือไปยังกรมปศุสัตว์ เพื่อตรวจสอบสถานพยาบาลสัตว์และพบข้อมูลการปฏิบัติงานของสัตวแพทย์หลายท่านประจำโรงพยาบาลสัตว์ ซึ่งการร้องเรียนมีมูลความจริง

คณะกรรมการสัตวแพทยสภา วินิจฉัยว่าผู้ถูกร้องเรียน ซึ่งเป็นผู้ดำเนินสถานพยาบาลสัตว์อนุญาตให้ผู้ไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ปฏิบัติงานคนเดียวที่โรงพยาบาลสัตว์ ทำให้บุคคลภายนอกเข้าใจว่าเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ มีเหตุอันควรชี้ได้ว่าผิดข้อบังคับสัตวแพทยสภาว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ.๒๕๕๖ หมวด ๒ ข้อ ๙ ที่ระบุว่าผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ต้องไม่ยินยอมหรือสนับสนุนให้มีการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์โดยผิดกฎหมาย มีมติให้ลงโทษภาคทัณฑ์

กรณีตัวอย่างที่ ๓ เรื่องร้องเรียนการประชาสัมพันธ์การให้บริการรักษาสัตว์ใน website ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสวัสดิภาพของสัตว์เลี้ยงที่ไม่ได้มาตรฐาน ทำให้เจ้าของสัตว์เสียประโยชน์ และส่งผลกระทบต่อภาพพจน์แห่งเกียรติและศักดิ์ศรีของวิชาชีพฯ

คณะกรรมการสัตวแพทยสภา วินิจฉัยว่าจากข้อมูลและพยานหลักฐานทั้งหมด การประชาสัมพันธ์ใน website ของผู้ถูกร้องเรียนเป็นบริการของโรงพยาบาลสัตว์

ซึ่งประสงค์ที่จะอำนวยความสะดวกให้แก่เจ้าของสัตว์ ไม่ใช่คลินิกรักษาสัตว์ทาง website และเป็นความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เมื่อผู้ถูกร้องเรียนทราบว่าอาจเกิดความเข้าใจผิดจากการลงข้อมูลประชาสัมพันธ์ก็ปิดใน website ทันทีและยกเลิกการประชาสัมพันธ์มีมติให้ยกข้อกล่าวหา

โดยที่ผู้เขียนต้องปฏิบัติเกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนตามหน้าที่โดยตลอด ความคิดเห็นและคำปรารภที่ผู้เขียนพยายามจะสื่อไปยังผู้ร่วมวิชาชีพในบทความนี้เป็นความเห็นส่วนตัวของผู้เขียนทั้งสิ้น การที่สัตวแพทยสภาได้รับเรื่องร้องเรียนเป็นสิทธิของบุคคลผู้ได้รับความเสียหายจากการประกอบวิชาชีพ และการที่สัตวแพทยสภาต้องปฏิบัติตามกฎหมายวิชาชีพการสัตวแพทย์ด้วยความระมัดระวังก็เพื่อชื่อเสียงเกียรติคุณแห่งวิชาชีพ มิได้เป็นการตีกรอบเพื่อประโยชน์ของผู้ใดผู้หนึ่ง หากผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์มีความรู้ความเข้าใจและตระหนักในเจตนารมณ์และกระบวนการของกฎหมาย ตระหนักในการพัฒนาเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการประกอบวิชาชีพ การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ทุกๆ คนจะช่วยผดุงรักษาเกียรติศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพให้เป็นที่ยอมรับนับถือของประชาชนและสังคมสืบไป นอกจากนี้กระบวนการพิจารณาเรื่องร้องเรียนจะต้องมีการพัฒนาให้ทันต่อเหตุการณ์ยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อจรรโลงไว้ซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีของวิชาชีพการสัตวแพทย์

